

UOHSX00DKOHC

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka:

ÚOHS-R0181/2017/VZ

Číslo jednací:

ÚOHS-24392/2020/323/PMo

Brno 7. srpna 2020

V řízení o rozkladu ze dne 12. 10. 2017 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 17. 10. 2017 zadavatelem –

- městem **Brandýs nad Labem-Stará Boleslav**, IČO 00240079, se sídlem Masarykovo náměstí 1/6, 250 01 Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, zastoupeným na základě plné moci ze dne 22. 3. 2018 Mgr. Tomášem Krutákem, advokátem, Kruták & Partners, advokátní kancelář s.r.o., se sídlem Revoluční 724/7, 110 00 Praha 1,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0328/2017/VZ-28593/2017/544/IKo ze dne 3. 10. 2017, ve znění opravného rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0328/2017/VZ-33712/2017/544/IKo ze dne 15. 11. 2017, vydanému ve správním řízení vedeném ve věci návrhu navrhovatele –

- společnosti **AŽD Praha s.r.o.**, IČO 48029483, se sídlem Žirovnická 2/3146, 106 17 Praha 10,

na přezkoumání úkonů výše uvedeného zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Dodávka tří zařízení pro obousměrné úsekové měření rychlosti vozidel**“, zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídek ze dne 16. 6. 2017,

jsem podle § 152 odst. 5 ve spojení s § 90 odst. 4 a § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0328/2017/VZ-8593/2017/544/IKo ze dne 3. 10. 2017 ve znění opravného rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0328/2017/VZ-33712/2017/544/IKo ze dne 15. 11. 2017

r u š í m

a správní řízení zahájené na návrh navrhovatele – společnosti AŽD Praha s.r.o., IČO 48029483, se sídlem Žirovnická 2/3146, 106 17 Praha 10, – ze dne 11. 8. 2017, vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – města Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, IČO 00240079, se sídlem Masarykovo náměstí 1/6, 250 01 Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, zastoupeným na základě plné moci ze dne 22. 3. 2018 Mgr. Tomášem Krutákem, advokátem, Kruták & Partners, advokátní kancelář s.r.o., se sídlem Revoluční 724/7, 110 00 Praha 1, – učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „Dodávka tří zařízení pro obousměrné úsekové měření rychlosti vozidel“, zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídek ze dne 16. 6. 2017,

z a s t a v u j i.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Dne 14. 8. 2017 obdržel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k doзору nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání postupu zadavatele – města Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, IČO 00240079, se sídlem Masarykovo náměstí 1/6, 250 01 Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, (dále jen „**zadavatel**“) při zadávání veřejné zakázky s názvem „Dodávka tří zařízení pro obousměrné úsekové měření rychlosti vozidel“, zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení, zahájeném na základě výzvy k podání nabídek ze dne 16. 6. 2017 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Dnem 14. 8. 2017, kdy Úřad obdržel návrh, bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „**správní řízení**“).
3. Navrhovatel v návrhu uvedl, že zadavatel porušil zákon zejména v tom, že v zadávací dokumentaci požadoval zajištění kompatibility, přenosu a datového propojení se stávajícím informačním systémem zadavatele a spisovou službou, přičemž daný informační systém nebyl ve vlastnictví zadavatele a byl softwarem třetího subjektu. Zadavatel dle navrhovatele neposkytl k zajištění kompatibility s informačním systémem potřebná technická data a nezbytnou součinnost.

4. Dále navrhovatel označil za diskriminační požadavek na dodání předmětných zařízení do dvou měsíců od uzavření smlouvy s tím, že dle jeho názoru je tuto podmínku schopen splnit pouze dodavatel, který již se zadavatelem spolupracuje a testuje u něho své zařízení. Ostatní dodavatelé nebyli schopni zajistit nezbytná povolení a vyjádření dotčených orgánů v tak krátké lhůtě.

II. Napadené rozhodnutí

5. Dne 3. 10. 2017 Úřad vydal rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0328/2017/VZ-28593/2017/544/IKo (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
6. Ve výroku I napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že zadavatel nedoručil Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku podle § 252 odst. 1 zákona ve lhůtě do 10 dnů ode dne doručení návrhu ze dne 11. 8. 2017 zadavateli, ani v dodatečné pětidenní lhůtě ode dne doručení usnesení č. j. ÚOHS-S0328/2017/VZ-25083/2017/544/IKo ze dne 30. 8. 2017 stanovené Úřadem podle § 263 odst. 4 zákona, tedy nejpozději dne 4. 9. 2017.
7. Jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele uvedeného ve výroku I napadeného rozhodnutí Úřad ve výroku II napadeného rozhodnutí zrušil zadávací řízení na veřejnou zakázku.
8. Výrokem III napadeného rozhodnutí uložil Úřad zadavateli podle § 263 odst. 8 zákona zákaz uzavřít smlouvu ve zjednodušeném podlimitním řízení, a to až do pravomocného skončení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0328/2017/VZ.
9. Výrokem IV napadeného rozhodnutí uložil Úřad zadavateli uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč.
10. Dne 15. 11. 2017 Úřad vydal rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0328/2017/VZ-33712/2017/544/IKo, kterým opravil chybné označení ustanovení zákona ve výroku IV napadeného rozhodnutí.

III. Námitky rozkladu

11. Dne 17. 10. 2017 byl Úřadu proti napadenému rozhodnutí doručen rozklad zadavatele ze dne 12. 10. 2017. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 3. 10. 2017. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
12. Zadavatel rozporuje, že by mu zákon ukládal v rámci jeho povinnosti doložení dokumentace o zadávacím řízení obsažené v § 252 odst. 1 zákona také povinnost zaslat Úřadu originály dokumentů, které tuto dokumentaci tvoří (originály dokumentů v listinné či elektronické podobě a výstupy z ústní komunikace, jejichž pořízení v průběhu zadávacího řízení, popřípadě po jeho ukončení, vyžaduje zákon, včetně úplného znění originálů nabídek všech účastníků zadávacího řízení). Zákon navíc dle zadavatele výslovně neuvádí, že by se součástí dokumentace o zadávacím řízení stávaly originály pořízených dokumentů. Tento argument zadavatel opírá i o rozhodnutí Úřadu vydaného ve starším přezkumném řízení dne 1. 6. 2016, které se týkalo nutnosti uchování a předložení originálů či úředně ověřených kopií dokumentů prokazujících splnění kvalifikačních předpokladů dodavatelů. S ohledem na skutečnost, že Úřad v daném případě zdůrazňoval povinnost uchování a předložení originálů či úředně ověřených kopií u dokumentů, u nichž je výslovně zákonem stanoveno, že dodavatel musí doložit originály či úředně ověřené kopie dokladů prokazujících splnění

kvalifikace, vyvozuje zadavatel z odůvodnění tohoto rozhodnutí závěr, že na zbylou část dokumentace o zadávacím řízení se tato povinnost nevztahuje.

13. Zadavatel dále poukazuje na Úřadem konstatovanou povinnosti provést u dokumentů pořízených v listinné podobě za účelem jejich zaslání datovou schránkou v elektronické podobě autorizovanou konverzi. Dle zadavatele tato povinnost nemá zákonnou oporu a veškerou dokumentaci o zadávacím řízení tak dle svého tvrzení doložil již dne 24. 8. 2017, tedy v zákonem stanovené desetidenní lhůtě a jeho druhé podání ze dne 1. 9. 2017 obsahující dokumentaci také v listinné podobě již bylo nadbytečné.
14. Zadavatel v rozkladu tvrdí, že jím předložená zadávací dokumentace vytvořená v elektronické podobě, jejíž nedoložení v originálu či úředně ověřené kopii vedlo Úřad k závěru, že zadavatel nesplnil svou zákonnou povinnost, nemusela dle zákona obsahovat elektronický podpis zadavatele. V důsledku této skutečnosti pak došlo dle zadavatele k jejímu řádnému doručení Úřadu již v rámci jeho prvního podání po zahájení přezkumného řízení.
15. V závěru rozkladu zadavatel uvádí, že Úřad pochybil, když zrušil předmětné zadávací řízení. Zákon dle zadavatele předpokládá tento krok pouze v případě úplné nespolupráce zadavatele v podobě nedoložení dokumentace o zadávacím řízení a tedy snaze zabránění přezkumu, nikoli při pouhém nedostatku formy části této dokumentace, kterážto navíc není v souladu s výše uvedenými tvrzení dle zadavatele zákonná. V daném případě měl tedy dle zadavatele Úřad rozlišit mezi nedoručením a doručením v chybné formě. V důsledku doručení dokumentace o zadávacím řízení zadavatelem ve formě, kterou zadavatel shledává dostatečnou a skutečnosti, že dokumenty zadávací dokumentace, u nichž Úřad v napadeném rozhodnutí nedostatek formy konstatoval, jsou zveřejněny na zadávacím profilu zadavatele, pak dle jeho argumentace nelze vyvozovat, že by jeho postupem byla přezkumná činnost Úřadu ztížena.

Závěr rozkladu

16. Zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

IV. Řízení o rozkladu podaném proti napadenému rozhodnutí

17. Předseda Úřadu vydal dne 26. 1. 2018 rozhodnutí o rozkladu č. j. ÚOHS-R0181/2017/VZ-02711/2018/323/JKt (dále jen „**rozhodnutí o rozkladu**“), v němž dospěl k závěru, že Úřad výroky I až IV napadeného rozhodnutí rozhodl správně a v souladu se zákonem.
18. Stěžejní argumentace rozhodnutí o rozkladu spočívala v konstatování, že nesplněním povinnosti zadavatele obsažené v § 252 odst. 1 zákona byla porušena zásada spočívající v efektivitě, rychlosti a účelnosti správního řízení, tedy samotný cíl, který je předmětnou zákonnou úpravou sledován. Zákon na dodavatele klade jednoznačné požadavky v takovém rozsahu, aby mohl Úřad již na základě dodané dokumentace o zadávacím řízení věcně rozhodnout. Zadavatel může v souladu s § 216 zákona pořídit dokumentaci o zadávacím řízení způsobem, který umožní v případě potřeby doložit dokumentaci k aktuální fázi zadávacího řízení, součástí dokumentace o zadávacím řízení se však stává právě tento pořízený dokument, nikoli jeho další kopie případně fotografie či jiné technické zobrazení.

V řízení o rozkladu tedy nebyla akceptována námitka nesprávné interpretace § 216 a § 246 zákona.

19. Zaslání např. fotografií, prostých kopií, oskenovaných dokumentů či jiných forem technického zobrazení tak i dle rozhodnutí o rozkladu nebylo možné považovat za splnění zákonné povinnosti předložení dokumentace o zadávacím řízení či zadávací dokumentace. Předseda Úřadu tak v rozhodnutí o rozkladu uzavřel, že Úřad je při výkonu své pravomoci oprávněn akceptovat jen takové podklady, které umožní řádné a objektivní přezkoumání postupu zadavatele.

V. Řízení o žalobě před Krajským soudem v Brně

20. Proti pravomocnému rozhodnutí o rozkladu podal zadavatel správní žalobu ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „**krajský soud**“), kterou se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí i rozhodnutí o rozkladu.
21. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná a rozsudkem č. j. 31 Af 24/2018-60 ze dne 29. 4. 2020 (dále jen „**rozsudek KS**“) rozhodl o tom, že se rozhodnutí o rozkladu ruší a věc se vrací Úřadu k dalšímu řízení.
22. Ke zrušení rozhodnutí o rozkladu přistoupil krajský soud pro jeho nezákonnost dle § 78 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**s. ř. s.**“).
23. Krajský soud v rozsudku KS uvedl, že paušální požadavek Úřadu na předkládání dokumentů pro splnění povinnosti zadavatele dle § 252 odst. 1 zákona vždy v originále (či podoby mu postavené na roveň) je v rozporu se zákonem. Krajský soud tak přisvědčil zadavateli, že důvody, pro které Úřad vyžadoval předložení sporných částí zadávací dokumentace výhradně v originálu (příp. v konverzi), neobstojí. Zákon totiž neobsahuje požadavek, aby byla dokumentace pro splnění povinnosti dle § 252 odst. 1 zákona předkládána v originále, a to ani ve spojení s odst. 2 téhož ustanovení či s § 216 zákona, a to ani za pomoci jazykového či teleologického výkladu, jak uvedl předseda Úřadu v rozhodnutí o rozkladu.
24. Krajský soud doplnil, že právní úprava zadávání veřejných zakázek a zejména správních řízení ve vztahu k veřejným zakázkám je součástí veřejného práva. V takovém případě je uplatněna zásada enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí (veřejnou moc lze uplatňovat jen v případech, mezích a způsoby, které stanoví zákon). Pokud tedy zákon něco výslovně nepřipouští, není možné z toho dovozovat přísnější požadavek, ale naopak ten nejmírněji možný pro splnění účelu a smyslu zákona. Znak vysoké formalizovanosti se vztahuje pouze na zadávací řízení. Dle krajského soudu na tento charakter není možné paušálně odkazovat v souvislosti s povinností předložit Úřadu postupem dle § 252 odst. 1 zákona dokumentaci.
25. Krajský soud nezpochybnul fakt, že v určitých případech je nutné trvat na doručení originálů dokumentů pro posouzení splnění zákonné povinnosti (např. povinnosti dle § 211 odst. 5 zákona), či pokud je předmětem sporu manipulace s dokumenty. Avšak za takové situace má Úřad v případě obdržení kopie takového dokumentu zadavatele informovat a vyzvat jej k doložení požadovaných originálů, a tento požadavek řádně odůvodnit, nikoli jen paušálně odkázat na obecnou a neexistující povinnost předkládat dokumentaci vždy v podobě originálů, či v podobě výstupů autorizované konverze.

26. Způsob pořizování a uchovávání dokumentace není zákonem definován. Dle § 216 odst. 2 zákona musí zadavatel při jejím pořizování a uchovávání pouze postupovat tak, aby dokumentace vždy odpovídala aktuální fázi zadávacího řízení a zadavatel jí byl schopen kdykoli předložit. Ani z tohoto ustanovení není možné dovodit nutnost paušálně předkládat dokumentaci Úřadu v originálu (resp. konverzi). Předmětné ustanovení dle krajského soudu nemíří k tomu, v jaké podobě má být dokumentace Úřadu poskytnuta, nýbrž zakotvuje povinnost pořizovat a vést dokumentaci průběžně tak, aby v každé fázi zadávacího řízení mohl Úřad dokumenty přezkoumat – předložení pouhých fotokopíí částí zadávací dokumentace totiž nebrání v jejich řádném přezkumu.
27. Krajský soud doplnil, že na řízení o přezkumu úkonů zadavatele je nutné nahlížet především jako na každé správní řízení – v rámci tohoto není legitimní důvod postupovat odlišně, než jak tomu je při hodnocení důkazů v ostatních správních řízeních. I v těchto ostatních případech, pokud má správní orgán důvodný požadavek na předložení originálu dokumentu jakožto důkazního prostředku, dochází zasláním výzev k jeho doložení a ukládání dodatečné lhůty k tomu k prodloužení řízení, na které však není nahlíženo jako na porušení zásady procesní ekonomie (i zákon v § 263 odst. 4 počítá s možností určení dodatečné lhůty zadavateli pro účely doručení dokumentace Úřadu, i pokud mu např. zadavatel nejprve zaslal dokumentaci nekompletní). Úřad by tak měl při předkládání dokumentace postupovat obdobně jako v případě hodnocení důkazů v každém jiném správním řízení.
28. Krajský soud Úřad zavázal, aby v dalším řízení nejprve zhodnotil prosté kopie sporných částí zadávací dokumentace ohledně toho, zda a v čem konkrétně mu tato podoba brání v přezkumu úkonů zadavatele. Pokud bude mít za to, že je řádnému přezkumu úkonů zadavatele prostými kopiemi zabráněno, vyzve zadavatele k dodatečnému doručení na základě konkrétních důvodů k doložení originálů sporných dokumentů; v opačném případě by měl meritorně přezkoumat zadavatelovy úkony.

Stanovisko předsedy Úřadu

29. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
30. Jelikož jsem v průběhu tohoto řízení o rozkladu zjistil, že nastala okolnost odůvodňující zastavení správního řízení ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, dospěl jsem k závěru, že bez dalšího je třeba napadené rozhodnutí zrušit a správní řízení zastavit.
31. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení.

VI. K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení

32. Podle § 51 odst. 1 zákona je zadávací řízení ukončeno uzavřením smlouvy, rámcové dohody, zavedením dynamického nákupního systému nebo v okamžiku uvedeném v odstavci 2 v případě zrušení zadávacího řízení.

33. Podle § 51 odst. 2 písm. d) zákona v případě zrušení zadávacího řízení je zadávací řízení ukončeno v okamžiku, kdy nabude právní moci rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení podle § 263 zákona.
34. Podle § 152 odst. 1 správního řádu proti rozhodnutí, které vydal ústřední správní úřad, ministr nebo vedoucí jiného ústředního správního úřadu v prvním stupni, lze podat rozklad.
35. Podle § 152 odst. 5 správního řádu nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.
36. Podle § 90 odst. 4 správního řádu jestliže odvolací správní orgán zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího zruší napadené rozhodnutí a řízení zastaví, ledaže jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků.
37. Podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu správní orgán řízení o žádosti usnesením zastaví, jestliže žádost se stala zjevně bezpředmětnou. Bližší výklad uvedeného ustanovení pak vyplývá též z ustálené judikatury, k čemuž odkazují například na rozsudek NSS č. j. 7 Afs 79/2012 - 37 ze dne 26. 6. 2013, v němž bylo konstatováno: „*Důvod pro zastavení řízení podle ust. § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu je dán tehdy, pokud v průběhu řízení o žádosti dojde k takové změně okolností, že rozhodnutí správního orgánu o žádosti již nebude mít pro žadatele význam.*“
38. V tomto případě Úřad zahájil šetřené správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 správního řádu na základě návrhu. Návrh navrhovatele ze dne 14. 8. 2017 směřoval proti zadávacím podmínkám. Návrhem se navrhovatel domáhal zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku. V době podání návrhu tedy bylo cílem navrhovatele zrušení zadávacího řízení.
39. Úřad výrokem II napadeného rozhodnutí zrušil zadávací řízení podle § 263 odst. 4 zákona a toto rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím o rozkladu.
40. Napadené rozhodnutí nabylo právní moci dne 29. 1. 2018. Účelu řízení o návrhu navrhovatele tak bylo dosaženo. Dnem právní moci napadeného rozhodnutí došlo současně v souladu s § 51 odst. 2 písm. d) zákona k ukončení zadávacího řízení na veřejnou zakázku. Ukončení zadávacího řízení současně představuje právní skutečnost, pro kterou je nutno napadené rozhodnutí zrušit a správní řízení v nyní řešené věci zastavit.
41. V okamžiku, kdy napadené rozhodnutí nabylo právní moci, bylo zadávací řízení ukončeno se všemi účinky, které se k ukončení zadávacího řízení váží, zejména se zánikem účasti dodavatelů v zadávacím řízení. Bylo-li zadávací řízení ukončeno, nelze již dosáhnout jeho „oživení“ zrušením napadeného rozhodnutí/rozhodnutí o rozkladu. Ukončení zadávacího řízení není navázáno na existenci „kontinuálního“ stavu, kdy je rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení v právní moci, nýbrž pouze na jeden okamžik, kdy takové rozhodnutí právní moci nabyde. Pozdějším zrušením pravomocného správního rozhodnutí (rozhodnutí o rozkladu/napadeného rozhodnutí) nedochází k tomu, že by rozhodný okamžik ukončení zadávacího řízení nikdy nenastal, resp. zákonodárce nezavedl právní fikci, která by takovou situaci předvíдалa.
42. Pouze tímto způsobem může být zachována právní jistota účastníků zadávacího řízení, že ukončení zadávacího řízení je skutečně nevratnou *ex lege* skutečností. Tím se ukončení

zadávacího řízení odlišuje od zrušení zadávacího řízení zadavatelem, které může být zpochybně podáním námitek a následně podáním návrhu. Pokud je rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení zrušeno v rámci přijetí opatření k nápravě nebo v rámci správního řízení o návrhu, v zadávacím řízení se pokračuje, neboť nikdy nedošlo k jeho ukončení [srov. § 51 odst. 2 písm. b) a c) zákona]. K ukončení zadávacího řízení rovněž dochází okamžikem, kdy nabyde právní moci rozhodnutí Úřadu, kterým je dle § 263 odst. 4 zákona ukládáno nápravné opatření – zrušení zadávacího řízení (srov. § 52 odst. 1 písm. d) zákona).

43. Smyslem správního řízení zahájeného na návrh dle § 250 zákona je přezkoumání postupu zadavatele. Věcné přezkoumání pak má v zásadě dvě vyústění. Buďto dojde k uložení nápravného opatření (srov. § 263 odst. 2 a 3 zákona), nebo k zamítnutí návrhu (srov. § 265 zákona). S ohledem na to, že podatelem návrhu je navrhovatel (tedy obecně dodavatel, který nesouhlasí s postupem zadavatele), hlavním smyslem návrhu je právě uložení nápravného opatření. Hledisko takového zájmu navrhovatele ostatně reflektuje i institut kauce dle § 255 zákona. Jestliže pak v průběhu správního řízení zanikne možnost uložit nápravné opatření, platí, že se návrh stal zjevně bezpředmětným, neboť mu nelze již vyhovět.
44. Nápravné opatření pak má vést ke zhojení vadného postupu zadavatele **v zadávacím řízení**. Pokud již zadávací řízení ovšem neexistuje, z logiky věci není dán prostor pro uložení nápravného opatření (srov. rozsudek NSS č. j. 4 As 249/2014 - 43 ze dne 31. 3. 2015, bod 19). To je ostatně patrné i z úpravy zastavení správního řízení, které reaguje na obdobné situace. Dle § 257 písm. g) a j) zákona má Úřad povinnost zastavit správní řízení, jestliže zadavatel zrušil zadávací řízení nebo došlo k uzavření smlouvy – což jsou rovněž okolnosti vedoucí k ukončení zadávacího řízení.
45. Ukončení zadávacího řízení na veřejnou zakázku, které nastává v nyní řešené věci *ex lege*, fakticky znamená, že zanikl předmět vedeného správního řízení. Uložení nápravného opatření podle § 263 zákona není nadále objektivně možné. Po tomto okamžiku již zadávací řízení nemůže být (ani v důsledku soudního přezkumu) obnoveno, načež dostává přednost právní jistota jak na straně zadavatele, který může podle § 51 odst. 4 zákona zahájit nové zadávací řízení, tak na straně dodavatelů, kteří již nejsou vázáni svými nabídkami.
46. Vzhledem k výše uvedenému konstatuji, že dne 29. 1. 2018, kdy nabylo právní moci napadené rozhodnutí, jímž bylo rozhodnuto o zrušení zadávacího řízení podle § 263 odst. 4 zákona, došlo v souladu s § 51 odst. 2 písm. d) zákona k zákonem předvídanému ukončení zadávacího řízení. Došlo tedy k takové změně skutkových okolností, které znamenají, že návrh, který v době svého podání bezpředmětným ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu nebyl, se bezpředmětným stal. Zanikl totiž předmět vedeného správního řízení - zadávací řízení na veřejnou zakázku - ve vztahu ke kterému by bylo případně možno o uložení nápravného opatření opětovně rozhodnout.
47. V takovém případě ustanovení § 90 odst. 4 správního řádu výslovně určuje postup odvolacího správního orgánu v podobě zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení bez dalšího. Tím je ze zákona vyloučeno, aby v rámci tohoto řízení o rozkladu došlo k jinak samozřejmému přezkumu souladu napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnosti v rozsahu námitek rozkladu zadavatele podle § 89 odst. 2 správního řádu.
48. Na uvedený závěr již nemůže mít vliv ani výsledek soudního přezkumu ve vztahu k posouzení toho, zda nápravné opatření podle § 263 odst. 4 zákona bylo či nebylo napadeným

rozhodnutím uloženo v souladu se zákonem, neboť posouzení této otázky již nemůže zvrátit skutečnost, že zadávací řízení na veřejnou zakázku bylo na základě zákona ukončeno.

49. K výše uvedenému doplňuji, že jsem s ohledem na obsah správního spisu, jakož i další okolnosti dané věci, včetně vyjádření účastníků, nenaznal, že by jiné rozhodnutí o rozkladu mohlo mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků ve smyslu věty poslední ustanovení § 90 odst. 4 správního řádu. Zde především poukazuji, že náhradou škody se v uvedeném kontextu rozumí náhrada škody podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), jejíž uplatnění je v souladu s § 8 označeného zákona značně limitované. Tímto rozhodnutím současně nejsou případné nároky účastníků nijak dotčeny. Za daných okolností proto nezbývá, než postupem podle § 90 odst. 4 správního řádu ve spojení s § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu napadené rozhodnutí zrušit a správní řízení v této věci zastavit.

VII. Závěr

50. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, jsem dospěl k závěru, že nastaly podmínky pro zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení.
51. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem shledal důvody, pro které bylo nutno napadené rozhodnutí zrušit a správní řízení zastavit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. AŽD Praha s.r.o., Žirovnická 2/3146, 106 17 Praha 10
2. Mgr. Tomáš Kruták, advokát, Kruták & Partners, advokátní kancelář s.r.o., Revoluční 724/7, 110 00 Praha 1

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy